

שפת אמת לפרשת דברים

שפת אמת ספר דברים - פרשת דברים - שנת [תרל"ה]

ויהי בארבעים שנה כו' דיבר משה כו' ככל אשר צוה ה' אותו אליהם. דאיתא בגמ' אין אדם עומד ע"ד רבו עד ארבעים שנה, וכל ימי דור המדבר היו כל הדיבורים ממרע"ה להמשיך לבן של ישראל אליו. עד ארבעים שנה שאז נתקרבו אליו כראוי שיוכל לדבר עמהם ממש ככל אשר צוה כו'. ולכן חזר עמהם עתה כל התורה וזה שנקרא משנה תורה. ע"פ מה ששמעתי מאא"ז מו"ר ז"ל פי' מ"ש חז"ל ככלותו לרבר אתו מלמד שחזרו ושונין הדיבור כו'. ע"ש ברש"י פ' תשא. ופ"ל הענין כי לא ה"ל בכח מרע"ה להשיג דיבור הש"י ממש כפי כח המשפיע כביכול. לכן חזר הקב"ה ושנה עמו באותו השגה שהשיג כדי שיהי' השגתו ממש כמאמר הקב"ה כו' ע"ש ודפח"ח. וכן הענין כאן שבנ"י לא היו יכולין ג"כ להשיג כפי השגת מרע"ה לכן חזר ושנה עמהם עתה כפי כח השגתם. אעפ"כ כתיב ככל אשר צוה כי עמדו עתה ע"ד רבם כמ"ש. וז"ש אלה הדברים פסל את הראשונים שהדיבורים עתה היו באופן המעולה יותר מקודם ארבעים שנה כנ"ל:

שפת אמת ספר דברים - פרשת דברים - שנת [תרמ"ב]

[תרמ"ב]:

בפסוק בשנאת ה' אותנו כו'. וע"ז נאמר נתנה עלי בקולה ע"כ שנאתי. כי הקב"ה חשב לטובתנו. וע"י שאמרו בשנאת. נהפך ח"ו לשנאה ויש לנו ללמוד ק"ו מדה טובה המרובה אשר גם בגלותנו עתה שנתגרשנו משלחן אבינו שבשמים. יש לנו להאמין ולבטוח באבינו שבשמים. כי מאהבה הוכיח אותנו כמ"ש אשר יאהב ה' יוכיח. ומתוך אמונה זו יתהפך באמת לאהבה. וזה עיקר פ"ל אוהב את התוכחות להאמין כי הוא מאהבה כשיודעין שהמוכיח אוהב נאמן הוא. מקבלין התוכחה. ועי"ז נהפך באמת לאהבה. וע"ז כתי' ע"כ פשעים תכסה אהבה. ואיך יכולין לבא לאהבה כשיש רוב פשעים. רק כשמקבלין התוכחה והעונשין והיסורין מתוך אהבה. ולכן כתי' לכו כו' ונוכחה כו' אם יהיו חטאיכם כשנים כו' פי' ע"י קבלת התוכחה יתלבנו החטאים כנ"ל:

שפת אמת ספר דברים - פרשת דברים - שנת [תרמ"ו]

בפסוק אחרי הכותו כו' כבר כו' בשם מו"ז ז"ל כי קודם איבוד אותן הרשעים לא ה"ל יכול לפרש אלה הדברים וביאר עוד קליפת סיחון מלך חשבון הוא מחשבות הרעות היפוך בחי' ת"ש ראש. ועוג באדריעי היפוך תש"י לשעבוד הכח והלב אליו ית' עכ"ד. ונראה שכמו בפרט כל אדם אחר וז"ל כו' לאות על ידך כו' בין עיניך למען תהי' תורת ה' בפ"ך. שצריכין מקודם לקשור היד והמוח. ובוודאי יש במקום הזה עיכובים שע"ז נתן לנו הקב"ה סיוע במצות התפילין. כמו כן בכלל לא ה"ל יכול להתגלות באור התורה שבע"פ עד שהכה מרע"ה אלה הקליפות. וכ' עליהם כי לעולם חסדו שהם חסדים הנצרכים בכל יום לכל עובד ה'. וכ' ונקח כו' א"הא מיד שני מלכי האמורי כו' שסיחון ועוג שמרו ארץ כנען כו'. והענין הוא כמ"ש במ"א ע"פ והאבן גדולה ע"פ הבאר שהוא האבן שביקש עוג לזרוק על מחנה ישראל כדאיתא בגמ' עקר טורא כו' והיא קליפה גדולה שמתנגד (לכלל) [לכלל] כלל מחנה ישראל דכמו דיש בנין באותיות התורה שהוא סוד א"י ובהמ"ק שזה הבנין ניתן לבנ"י לבנות. כמו כן לעומת זה אית בנינא דשיקרא והבלים. לכן היו צריכין בני"י לסתור מקודם אלה הבנינים שבנו הרשעים להיות מסך מבדיל שלא יכלו בני"י לבנות באותיות התורה עד שאיבדו אלה הבנינים דתהו כנ"ל. וכמו כן ממש נמצא בכל איש ישראל איזה חלק בנין מאותיות התורה ששייך אליו רק שצריך מקודם לסתור בנין הבלים שהקדים היצה"ר שבא מקודם. ובהסיר ההבלים וע"י תש"י וש"ר שמשעבד הגוף והמוח אז למען תהי' תורת ה' בפ"ך. וכמו כן ה"ל בכלל בני"י כמ"ש: